

село-то, което вѣше далъ Іѡковъ на сына си Іосифа. И тамъ вѣше кладенецъ Іѡковъ, а Іисусъ като вѣше отрѣденъ отъ пѣтъ, сѣдна тѣи на кладенеца, и часъ-тъ вѣше около шесть прѣсъ дена. Доде прочее една жена отъ Самаріа да си извади вода, а Іисусъ ѿ рече: дай ми да пѣа. Защото ученицы-ти мѣ вѣха отишли въ града да кѣпатъ ѿденіе. И рече мѣ жена-та самаранка, какъ ты, като си еврейнъ, искашъ да пѣешъ отъ мене, коато сѣмъ жена самаранка? Защото Іудей-ты не сѣ събѣратъ сѣ Самраны-ты. Отговори Іисусъ, и рече ѿ: ако бы знала ты Божіа даръ, и кой е цѣто ти дѣма, дай ми да пѣа; ты бы просила отъ него, и далъ бы ти той вода жива. Рече мѣ жена-та: Господи! нето водочерпалка имашъ, и кладенецъ-тъ е дѣлбокъ: отъ гдѣ имашъ ты вода жива? Да ли си ты по голѣмъ отъ нашіа Отецъ Іѡкова, кой то ни е далъ тоа кладенецъ, и той изъ него е пѣа, и сынове-ти мѣ, и добытацы-ты мѣ? Отговори Іисусъ и рече: сѣки, който пѣе отъ таа вода, цѣе ожаднѣе пакъ: Но който пѣе отъ вода-та, коато цѣе мѣ дамъ азъ, нецѣе ожаднѣе во вѣки: но вода-та, коато цѣе мѣ дамъ азъ, цѣе вѣде въ него источникъ отъ вода, коато тече въ животъ вѣчный. Рече мѣ жена-та: Господи! дай ми тѣзи вода, да не ожаднавамъ, нито да дохаждамъ тѣка да изваждамъ. Рече ѿ Іисусъ: нди повыкай мѣжа си, и доди тѣка. Отговори жена та и мѣ рече: нѣмамъ мѣжъ. Рече ѿ Іисусъ: добръ си

рѣкла, че нѣмашъ мѣжъ: Защото ты пѣтъ мѣжѣ си имала; и сега тоа, цѣо го имашъ, не ти е мѣжъ: това си констинъ рѣкла. Рече мѣ жена та: Господи, виждамъ че ты си пророкъ. Наши-ты отцы въ тѣзи гора сѣ поклониха: а въ дѣмате какъ въ Іерусалимъ е мѣсто-то, гдѣто трѣбѣва да сѣ кланамы. Рече и Іисусъ: О жено, вѣрвай ми, зацѣо иде вѣрма, когато нето въ Іерусалимъ цѣе сѣ поклоните на Отца. Въ сѣ кланате на оноа, което незнаете: а ные сѣ кланаме на оноа, което знаемъ, зацѣото спасеніе то е отъ Іудей-ты. Но иде вѣрма, и сега е, когато истинни-ты поклонницы цѣе сѣ поклонятъ на Отца сѣ дѣхъ и сѣ истина: зацѣото Отецъ такива иска (да вѣдѣтъ) онѣа, конто мѣ сѣ кланатъ. Богъ е дѣхъ: и онѣа, конто мѣ сѣ кланатъ, сѣ дѣхъ и сѣ истина трѣбѣва да мѣ сѣ кланатъ. Рече мѣ жена-та; знаа, какъ цѣе доде Месіа, който сѣ казѣва Христосъ: когато доде той, цѣе ни извѣсти сичко-то. Рече ѿ Іисусъ: азъ сѣмъ, който говоръ сѣ тебе. И тогава, додоха ученицы-ты мѣ, и сѣ чѣдаха, зацѣото сѣсѣ жена сѣ разговараше, но никой не рече: какво искашъ? или зацѣо говоришъ сѣ неа? Тогава остави водоноса си жена-та, и отиде въ града, та каза на чѣловѣцы-ты: Блате да видите чѣловѣка, който ми каза сичко, цѣо сѣмъ направила, да не вѣде той Христосъ? И тѣ излѣзоха изъ градъ-тъ и отиваха въ мѣ него. А мѣждѣ това молаха го ученицы-ты мѣ, и дѣмаха: учителю!

вѣда